

Bu ilin "Nəsimi ili" elan olunması təbiidir ki, diqqətləri Nəsiminin həyat və yaradıcılığına yönəldir. Dahi şair Nəsimini xatırlayırlıqsa, onun ustası, görkəmli şəxsiyyət Nəimi ni anmamaq haqsızlıq olar. Nəsiminin məzəri Vətəndən uzaqda-Hələbdə olsa da, ustası Nəiminin məzəri qədim Naxçıvanda yerləşir...

Onun həyatı, yaradıcılığı barədə tarixin bizə qoymuş məlumatlar var: Nəimi Şah Fəzlullah ibn əbu Məhəmməd Astrabadi (Fəzl) təsəvvüfi cərəyan olan hürufiliyin banisi və İranın ən nəhəng sufilerindən biridir. Hürufilik Fəzl tərəfindən Azərbaycanda XIV əsrin sonlarında bərqərar olur və buradan Türkiye, İran, İraq, Suriya və müsəlman Şərqi-nin digər ölkələrinə yayılır. Bu təlim türk xalqları içində daha artıq rəqabet doğmuşdu. Şəmsəddin Məhəmməd ibn Əbdür-Rəhman Söhaviniñ (XV əsr) "IX əsrin parlaq şəxsiyyətləri" adlı kitabında oxuyuruq: "Adı Əbdür-Rəhman olan Nizami Əbu-əl-Fəzl Astrabadi Əcəmi həddən artıq savadlı bir adam idi, nəzm və nəşr sahələrindən yaxşı baş çıxarırdı, Gilan, Səmərqənd və başqa şəhərlərde ondan ötrü məxsusi qurulan məclislərde iştirak edirdi. Hürufilər zahidlər kimi həyat keçirir, başlarına aq keçə papaq qoyurdular. Geniş yayılmış və çoxlu tərəfdar toplamış bu təriqət öz küfrü ilə ciqatayların və başqa qeyri-ərəb xalqlarının əksər qismini zəhərləmişdi."

Nəiminin həyatı haqqında məlumatlar çox azdır. Bu barədə olan səhih məlumatları da tədqiqatçılar onun özünü və həmfikirlərinin əsərlərindən götürmüsələr. Şeyx Fəzlullah Nəimi 1339/40-cı ildə anadan olub. Yaxşı təhsil almasına baxmayaraq, uzun müddət həyatda öz yerini tapa bilməyib. Elə vaxt olub ki, o öz dolanışığını papaq tikməklə qazanıb. Ancaq onun elmə həvəsi hər şəyə üstün gəlmış və o bilik qazanmaqdən ötrü o dövrə qəbul olunan ənənəyə görə, səyahətə çıxıb. Məlumdur ki, 1369-cu ildə o, İsfahanda olmuş, sonra isə Mekke, Nişapur və Xorasanı gəzmişdir. Ardıcılının müqəddəs saydıqları "Cavidannamə" ("Əbadiyət kitabı"), yaxud "Cavidani-Kəbir" ("Böyük ebediyyət") adlı əsərini Fəzl Şirvanda həbsxanada qələmə almışdır. Onun "Növmənnamə" əsərində də zəngin bibliografik məlumatlar var. Burada Nəimi özünün Suriyadan Orta Asiyaya qədər bütün müsəlman dünyasına səfərləri, olduğu şəhərlər, tanış olduğu adamlar, haqda danışır. Burada Bakı, Nişapur, Cəzirə, Mazandaran, Xərəzm, Sufiyan kimi şəhərlərin adları çəkilir. Həmin əsərində

ARAŞDIRMA

Fəzl hər şeydən əvvəl özünün gördüyü yuxuları təsvir edir. Guya o, həmin yuxuları ömrünün son 30 ilində görür. Bu yuxuların məzmunu bir yandan Fəzlin müqəddəsliyini sübut etməyə, digər tərəfdən ardıcılının əməl etməli olduğu öncəgörmələrin təsvirine həsr olunub. O peygəmbərənə yuxularına istinad edərək öz ardıcılını üsyana səsləyir: "... mən gördüm ki, əlimdə par-par yanın bir qılınc tutmuşam və bir münəccim öz elmine uyğun olaraq, onun üzə-

İlk dəfə Azərbaycanda doğdu. O müqəddəs ölkəmizdən biridir, Elə buna görə də mənə günəş burdan doğdu.

Bu ölkə Allahın mərhəmətinə nail olub

O, peygəmbər və müqəddəslər taxtidir.

Bu vaxta qədər Nəimi sufiliyi öyrənirdi. O, məşhur sufi şeyxi Şiblinin ardıcılı idi. Nəiminin həyatında Bakının xüsusi rolü olub. Belə ki, o, burada hü-

Qəbri Naxçıvanda olan Nəimi yada düşməyə bilməz...

rində yazıb ki, bir neçə üsyan olacaq. Bu üsyan sözündən sonra bir neçə dəfə Astrabadlı Fəzl sözleri yazılmışdır və həmin qılınc mənim əlimdə idi." Bu dehşətli yuxu hətta Fəzl Teymurun elində ölsə belə, hürufiləri üsyanə səsləyir, Fəzlin əbədi diri olduğundan xəber verirdi: Cəmadi-əl-üləyə ayında çərşənbə gecəsi Borucerddə belə bir yuxu gördüm ki, bir axsaq adam bir nəfəri ardımcı göndərib ki, məni edama aparsın... mən gördüm ki, o, aparib məni öldürdü, ancaq onu da gördüm ki, mən sağam. Düzdür. Doğrudur." O, həmçinin Fəzlin "oyanış" tarixçesini, öz təlimini necə yaydığını da təsvir edir. Bir dərviş son nəfəsində Fəzliyənə çağırıb, artıq dünyani onun təlimi barədə xəbərdar etmək vaxtının çatlığıını söyləyir. Fəzl bundan sonra doqquz ardıcılını başına yığıb, indiye qədər hamidan gizli saxladığı təlimini onlara açıqlayır. Bunlardan dördü ona da-ha yaxın idi.

Məhəmməd Əli Tərbiyatın "Dənişməndane - Azərbaycan" kitabında onların adları çəkilir:

**Onun sırrıne vaqif olan dostları
Məcid, Mahmud, Kamal Haşimi,
Əgər Bül-Həsənlə rastlaşsan,
onu da dördüncü say**

Zira o bu kitabı onlara vəsiyyət etdi.

Orta əsr müəlliflərinin əksəriyyəti belə bir fikir üzərində birləşirlər ki, Fəzl öz təlimini ilk dəfə Azərbaycanda, Təbrizdə 1386-cı ildə açıqlamışdır. Buna görə də hürufilər Azərbaycanı "Sərzəmin-e-rəstaxız" ("Oyanış yeri") adlandırlırlar. Fəzlin en sadıq tərəfdarlarından olan Əli ül-Əla özünün "Kürsünəmə" əsərində hürufiliyin yaranmasında Azərbaycanın rolunu belə təsvir edir:

Sevimli Fəzlin vəhdət günəşi

rufi hərəkatının mərkəzini yaratmışdır. Əli-ül-Əlanın "Qiymətnamə" əsərində göstərilir ki, Fəzl Bakıdan getdiğindən sonra da bu mərkəz və onun ardıcılları fəaliyyətlərini dayandırmamışdır:

Bakı tərəfdən səs gələse
Ayağa dur, əlini-əlinə vurub sevin.

Ora bizim sevimlimizin olduğu yerdir

Özü getsə də yeri orada qalır.

Fəzlin əsas əsərləri, o cümlədən "Cavidannamə" və yaxud "Cavidane-Kəbir", "Vəsiyyətnamə" də Bakıda və Azərbaycanda qələmə alınıb. Bunlardan başqa onun "Məhəbbətnamə", "Ərşname", "İsgəndərnamə" və başqa əsərləri də var. Özünün son əsəri olan "Vəsiyyətnamə"ni də Fəzl Azərbaycan torpağında, edam olunmadan əvvəl yazıb.

Nəiminin müasirlərindən biri yazır: "Fəzlullah ibn Məhəmməd Təbrizi tərkidünya təriqətlərindən birini yaratmışdır. Bu kafir öz yalançı təlimi ilə hürufilər adı altında bir təşkilat da qurmuşdu. O hətta Teymuru da öz küfrünə inandırmağa çalışmışdır, ancaq o buna razı olmamış və kafirin edamına fitva vermişdir. Fəzli Teymurun oğlu Miranşah edam etmişdir."

Bu qanlı və faciəli hadisə 1401-ci ildə Naxçıvandakı Əlinçə qalasında baş verir. Bir çox tədqiqatçılar belə hesab edirlər ki, Teymur Fəzlin edam olunmasından ötrü bu qalanı bilərkəndən seçmişdir. Çünkü bu qala Teymurlər müqaviməti ilə ad çıxarmış və Teymurun əleyhinə daimi çıxışları ilə tanınmışdır. Nəimi elə burada da dəfn olunub. Onun məzəri və məzar üzerindeki baş daşı bizim günlərə qədər gelib çatmışdır.

Jala